

զատ, ուրիշ շատ ախտանիշներ ալ ունինք անմիջապէս հիւանդաներուն ուշաղըութիւնը կը գրաւեն յոգնութենէն առաջ ու առիթը չեն տար «ուժի դեղ» խնդրելու:

Կան նմանապէս ջղային, մտային հիւանդութիւններ, որոնք կուտան յոգնածութիւն: Անոնց շարքը շատ երկայն է: Անոնցմով չենք կրնար զբաղել: Այդ հիւանդութիւններէն վարակուած հայեր մեզմէ «ուժի դեղ» չեն պահանջած դեռ: Անոնց պարագան տարբեր է:

Հիմա կը յուսամ թէ այն հիւանդները որոնք կարդացին այս յօդուածը, պիտի գան մեղի պատմել իրենց զգացածները ու «չ թէ մեզմէ ուղեն», առանց քննութեան՝ դեղ: Այն ատեն միայն մենք պիտի կարենանք իրենց ցաւերուն դարմանումը գտնել և տալ «ուժի դեղ»-ը, եթէ պէտք է:

ԲԺ. Պ. ՔՕԼՈԼԵԱՆ

ԼԱՅ ԹԷ ԽՆԴԱԼ

Երիտասարդ մը հիւանդանոցէն դժգոհ՝ տուն վերադարձած է: Կը հարցնեմ պատճառը:

— Բնաւ խնամք չեն տանիր. Երկու շաբաթ կեցայ, բժիշկը երեք անգամ քովս չեկաւ:

Կը քննեմ. հիւանդութեան բուժումը աւելի ժամանակի խնդիր է, քան դեղի: Այսուհանդերձ կ'ըսեմ.

— Քանի մը օր շարումակ պէտք է այցելեմ, հիւանդութեանդ ընթացքին հետևելու համար:

— Ամէն օր գալերնիդ անհրաժե՞՞շտ է, տօքթօր...

Բաւական լաւ հագուած Փրանսացի գործաւորուհի մը իր 13 տարեկան աղջկան հետ, որու դէմքը և մազամորթը ցատկուուքով (impetigo) ծածկուած է: Բիւրատոր անիծներ աղջկան մազերուն վրայ շարուած են: Մօրը ցոյց կուտամ հիւանդութեան իսկական պատճառը:

— Երեք ամիսէ ի վեր ես ալ կը տեսնեմ, պր. բժիշկ, սակայն չուզեցի ոչիները փճացնել, որովհետև կ'ըսեն թէ այդ կրնայ վնասել պղտիկին առողջութեան...